

[Slebsager.]

kom i Overensstemmelse med det Lovforslag, som Landstinget vedtog i sidste Rigsdagssamling.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til velvillig Overvejelse i et Udvalg.

Hendriksen: Det er med Tilfredshed, jeg af det foreliggende Lovforslag har bemærket, at den højtærede Handelsminister har forladt eller i alt Fald har undladt at gøre nogen Indsats for det Standpunkt, der i forrige Rigsdagssamling under Behandlingen af et tilsvarende Lovforslag med megen Kraft blev hævdet fra socialdemokratisk Side, saavel i det andet høje Ting som fra denne Talerstol, og som gik ud paa, at Vekselererne skulde og burde være Vekselmæglere, hvilket vilde medføre, at man skruede Udviklingen tilbage. Jeg skal ikke beklage mig over den forandrede Holdning, man nu indtager efter at være blevet Regeringsparti. Jeg forstaaer det godt og skal nøjes med at konstatere det rent faktiske Forhold.

Lovforslaget adskiller sig fra det Lovforslag, der blev vedtaget af Landstinget, og som var til første Behandling i dette høje Ting for derefter at blive henvist til Udvalg, derved, at Lovforslaget fastholder den nu bestaaende Ordning, hvorefter samtlige Omkostninger ved Fondsbørsens Afholdelse udredes af Vekselererne. I Overensstemmelse med vor Stilling i sidste Rigsdagssamling maa jeg hævde, at det er ubilligt, at Vekselererne afholder disse Udgifter, og jeg kan følgelig ikke dele den Glæde, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen gav Udtryk for i Anledning af, at man i Lovforslaget var vendt tilbage til den gamle Ordning. Af de Udgifter, der hviler paa Vekselererne, er der jo først Udgiften til Børstilsynet. Denne Udgift er i Øjeblikket op mod 35 000 Kr. aarlig, men vil, hvis det foreliggende Lovforslag bliver vedtaget, blive bragt ned til ca. 12 000 Kr. Endvidere er der Udgifterne ved selve Fondsbørsens Ordning: ca. 35 000 Kr., og Udgifterne ved den Terminsbørs, der nu er indført: ca. 15 000 Kr. Jeg finder det ganske naturligt og rimeligt, at Vekselererne afholder Omkostningerne ved Børstilsynet, altsaa afholder de ca. 12 000 Kr., der er Tale om, hvilket ogsaa er i Analogi med den Stilling, som Rigsdagen altid har taget, og i Overensstemmelse med Forholdet overfor Bankerne, der maa betale for Banktilsynet. Men jeg finder det ubilligt, at Vekselererne skal afholde de resterende 35 000 Kr. plus

15 000 Kr., altsaa i alt 50 000 Kr. Jeg finder ligesom den ærede sidste Taler, at det er naturligt, at det er Aktieselskaberne, der faar deres Aktier noteret paa Børsen, og som har stor Fordel af, at der er en god og tilfredsstillende Børsordning, der ogsaa afholder de dermed forbundne Omkostninger, der, naar de fordeles over de mange og, for flere Selskabers Vedkommende, overordentlig betydelige Selskaber, der her er Tale om, ikke vil blive nogen tung eller følelig Byrde, hvorimod 50 000 Kr. fordelt paa de forholdsviis faa Vekselererfirmaer, der er Tale om, vil blive en overordentlig følelig Byrde for de paagældende. Nu ved jeg nok, at man fra anden Side siger, at Vekselererne er Folk, der har store og betydelige Indtægter, at de er rige Folk. Men Forholdet er alligevel helt anderledes, naar man gaar det nærmere efter i Sømmene. Af „Statistisk Maanedsskrift for København“ fremgaar det, at der i København i 1928 var 60 skatteydende Vekselerere med en samlet Indkomst paa ca. 2 750 000 Kr., hvilket giver ca. 46 000 Kr. i Gennemsnitsindkomst, altsaa en overordentlig betydelig Indkomst, Men naar man ser nærmere paa, hvorledes denne Indkomst fordeler sig, faar man et andet Syn paa Sagen. Næsten Halvdelen af Vekselererne, nøjagtigt 28, har under 10 000 Kr. i Indkomst om Aaret, og 21 af de 60 Vekselerere har en Formue af under 10 000 Kr. Naar man nu kommer op paa de høje Gennemsnitsindkomster, skyldes dette hovedsageligt — ja, næsten alene — at der findes 5 Vekselerere med overordentlig store Indkomster. Der findes — eller fandtes i 1928 — i København 5 Vekselerere med over 100 000 Kr. i Indkomst, hvoraf en havde mellem 200 000 og 500 000 Kr., 2 havde Indkomster mellem $\frac{1}{2}$ og 1 Mill. Kr. Disse to var, tillige med en „Kvinde uden Erhverv“, der ogsaa havde en Indkomst mellem $\frac{1}{2}$ og 1 Mill. Kr., de største Skatteydere i København i 1928. Den samlede Indkomst for disse 5 Vekselerere var ca. 2 150 000 Kr., og Indkomsten for de resterende 55 Vekselerere, mere end 90 pCt. af Vekselererne i København, blev derefter 600 000 Kr. eller en Gennemsnitsindkomst paa ca. 11 000 Kr., altsaa slet ikke noget i Lighed med de store Tal, man faar Indtrykket af, naar man læser denne Statistik overfladisk. Og det siger sig selv, at paa en Indkomst af den Størrelse bliver en Byrde, der gennemsnitligt kommer op imod 1 000 Kr. aarlig for den enkelte Vekselerer, meget mærkbar.

Med Hensyn til Forslagets Enkeltheder — dette er jo Hovedanken, jeg har mod det foreliggende Lovforslag — skal jeg blot